

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Fjerde Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264628800/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

- Du Skof- og Lunde-Gud, du høje Bierge-render,
 Du Søe-førstinde klar, du visse tiid-calender,
 Söfn-gifver, Senge-roo, og Nat-ledsagerinde,
 O Maane (*p*) Natte-Sool, hvad est du ond at finde?
 Min *Musa* skulde dig et *distichon* forære,
 Gud gifv' hun viste, hvor din Skönhed skulde være.
 Planete-nafn du bær, du kandst det vel forsvare,
 Thi mangen neppe veed, hvor hand skal paa dig vare.
- Du ocsaa natlig nat, (*q*) u-stadig dig forskaber,
 Om stunden voxer til, om stunden vexten taber,
 [172] Dit Legem klodde-rundt, jeg i sig self befinder,
 Med din udvortis glants, du mangen Mand forblinder,
 Som aldrig andet veed, end at dit hængel-klæde
 Dig selfver kommer til, du pranger med i Stræde:
 Dog laant du hafver skoo (*r*) og laant du hafver hoose,
 Laant haer du hvüiden sløer, hvor af skal jeg dig roose?
 Men som en kæk Soldat (*s*) sig Skiold og Hielm forhverfer,
 Det mangen u-forskyldt, af Fædre sig vel arver,
 Naar hand da højes op, hans Hustru ham tilføjed
 Af ringe byrd og Stam, med hannem er ophøjed:
 Saa og det straale-lius, der alles Øjne glæder,
 Fra *Titan* (*t*) Broder din, din mørk-blaa Krop hvüid-klæder,
 Hand er dig hvad du est, hand ærer dig og nærer,
 Hand klædninger (*v*) hvert Aar, vel tretten dig forærer.
 Men ellers see vi dig, u-stadig udi klæder,
 At du hver Aften-stund, paa ny maneer optræder,
 Nu er dit Hofved-klæd, der efter Hals-klæd borte,
 Nu tabis hoos' og skoo, igicustaaer Lemmer soorte.
 Som kand ej andet see: Thi Solen aldrig kunde, (*u*)
 Tilliige klæd' altiid, dit Legeme det runde.
 Som du dig skicker til, og dig mod Broder vender,
 Saa nyder du og glands, saa felder du og tænder.
 Thi at du skulde blank paa halfve Kroppen være, (*x*)
 Paa anden, himmel-blaa, vor *Musa* ej vil lære.
 [173] Dog hafver jeg formerkt (*y*) ð Sool-discipelinde,
 At det iblandt og skeer, dit Ansiet fuldt det trinde,
- (*p*) Maanen er ond at tage vare.
 (*q*) Maanen er ustadig.
 (*r*) Maanen er nogen i sig self.
 (*s*) Maanen ziris og kleris af Soolen.
 (*t*) *Titan* er Soolen.
 (*v*) Maanen blifver tretten gang fuld om Aaret.
 (*u*) Maanen er roud kändicke meer end half beklædis af Soolen tilliige.
 (*x*) *Beros* phantasi.
 Som *Vilnius* lib. 9. c. 4. foregiver.
 (*y*) Om Formærkelse i Maanen, udi Fuldmaane.